Lietas Nr. C32191617
Lietas arhīva Nr. C-1916-17/2

LĒMUMS
Rīgā, 2017. gada 16. maijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere
ar tiesas sēžu sekretāri E.Ozoliņu,
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/, sūdzības iesniedzēja mutvārdos pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/, tiesu izpildītājai Dainai Priedniecei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75. zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces darbībām izpildu lietā Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016. Tiesa

konstatēja

2017. gada 18. aprīlī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk tekstā arī – sūdzības iesniedzējs vai parādnieks) sūdzība par Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces (turpmāk arī – tiesu izpildītāja) darbībām izpildu lietā Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016, kurā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 632. pantu lūgts atzīt, ka, izsludinot 1/3 domājamās dalās no dzīvokļa īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, pirmo izsoli, zvērināta tiesu izpildītāja Daina Priedniece rīkojās prettiesiski. Tāpat sūdzībā ietverts pieteikums apturēt 1/3 domājamās dalās no dzīvokļa īpašuma /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, pārdošanu.

Sūdzībā norādīts, ka zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces izpildu lietvedībā atrodas izpildu lietas Nr. 03031/075/2016 un 03032/075/2016 par nodokļu parādu piedziņu no /pers. A/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam.

2017. gada 3. aprīlī izdevumā "Latvijas Vēstnesis" publicēts sludinājums par 1/3 domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma Nr. /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, pārdošanu izsolē, kura sāksies 2017. gada 7. aprīlī un noslēgsies 2017. gada 8. maijā, piedzinējs - Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk tekstā arī –VID).

2017. gada 1. aprīlī sūdzības iesniedzējs saņēma tiesu izpildītājas 2017. gada 27. marta paziņojumu par viņam piederošā minētā īpašuma pirmo izsoli.

Uzskata, ka tiesu izpildītāja, izsludinot norādīto izsoli, rīkojās prettiesiski.

Izsole izsludināta divās izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016, un kā piedzinējs publikācijā un paziņojumā par izsoli norādīts Valsts ieņēmumu dienests, taču 2017. gada 22. marta sūdzības iesniedzējs veica maksājumu valsts kasei nokavēto nodokļu maksājumu samaksai, kā rezultātā Valsts ieņēmumu dienesta 2014. gada 10. oktobra lēmumā Nr. 4.1.3 2/15960 (par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu) norādītie nokavētie nodokļu parādi ir segti pilnā apmērā, savukārt Valsts ieņēmumu dienesta 2016. gada 22. janvāra lēmumā Nr. 31.4-4.7.2/10382 (par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu) norādītie nokavētie nodokļu parādi ir segti vairāk nekā 95% apmērā. Nesegtā summa sastāda 41,19 EUR. Par minētajiem apstākļiem Valsts ieņēmumu dienests ar savu 2017. gada 27. marta vēstuli Nr. 31.4-4.6.3/28286 informēja tiesu izpildītāju, kura to saņēma 2017. gada 27. martā. Līdz ar to, līdz izsoles izziņošanai vienā no izpildu lietām parāds Valsts ieņēmumu dienestam bija dzēsts pilnā apmērā, savukārt otrā izpildu lietā parāds Valsts ieņēmumu dienestam bija dzēsts vairāk nekā 95% apmērā, un nesegtā summa sastādīja 41,19 EUR. Tādejādi, izsludinot nekustamā īpašuma izsoli, tiesu izpildītāja rīkojās prettiesiski. Vienā no izpildu lietām izsole Valsts ieņēmumu dienesta prasījuma segšanai izsludināta, neesot šādam Valsts ieņēmumu dienesta prasījumam, savukārt otrā izpildu lietā izsole Valsts ieņēmumu dienesta prasījuma segšanai izsludināta pieļaujot acīmredzamu nesamērīgumu starp piedziņas summu, kas sastāda 41,19 EUR, un nekustamā īpašuma vērtību, kas pēc izpildu lietās veiktā novērtējuma sastāda 7 000 EUR, un neizmantojot likumā paredzētās iespējas piemērot citus piespiedu izpildes līdzekļus, lai piedzītu nelieto parādu 41,19 EUR, piemēram, piedziņas vēršanu uz darba samaksu, kuru sūdzības iesniedzējs saņem SIA "/Nosaukums E/" vai piedziņas vēršana uz sūdzības iesniedzēja kustamo mantu automašīnu Ford Scorpio.

Nekustamā īpašuma izsoli tiesu izpildītāja izsludināja pēc Valsts ieņēmumu dienesta 2017. gada 27. marta vēstules Nr. 31.4-4.6,3/28286 saņemšanas, kuru Valsts ieņēmumu dienests tiesu izpildītājai uz viņas e-pastu nosūtīja 2017. gada 27. martā plkst. 9.28, savukārt publikāciju par nekustamā īpašuma izsoli ievietošanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" tiesu izpildītāja tās pašas dienas pēcpusdienā plkst. 19.24.

Bez minētā, publikācijā norādīti visi trīs nekustamā īpašuma īpašnieki, taču publikācija nesatur norādi, kuram no kopīpašniekiem piederošā 1/3 domājamā daļa no nekustamā īpašuma tiek pārdota izsolē.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 17. gada 24. aprīļa lēmumu apmierināts /pers. A/ pieteikums par mantas pārdošanas apturēšanu civillietā /pers. A/ sūdzībā par Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces rīcību, nolemts apturēt nekustamā īpašuma - /pers. A/ piederošās 1/3 domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, pārdošanu Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērināta tiesu izpildītāja Dainas Priednieces izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016.

2017. gada 27. aprīlī tiesā saņemti piedzinēja Valsts ieņēmumu dienesta rakstveida paskaidrojumi uz celto sūdzību, kuros piedzinējs sūdzību uzskata par pamatotu, norādot, ka izsoli nebija nepieciešams izsludināt. Tāpat paskaidrojamos norādīts, ka 2014. gada 10. oktobrī Valsts ieņēmumu dienesta piedziņas daļas vadītāja pienākumu izpildītājs S.Gavars pieņēma lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, ar kuru nolemts no /pers. A/ piedzīt nokavētos nodokļu maksājumus 1 780,80 EUR apmērā, kas izveidojies atbilstoši nodokļu maksātāja iesniegtajām Mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijām par periodu no 2013. gada jūlija līdz 2014. gada jūnijam. Nodokļu maksātājam minētais lēmums paziņots Elektroniskās deklarēšanas sistēmā (EDS). Pēc 2014. gada 10. oktobra lēmuma pieņemšanas /pers. A/ pieprasīta informācija par kontiem - informācija nav sniegta. Valsts ieņēmumu dienests pieprasīja informāciju kredītiestādēm, un konstatētajiem kontiem kredītiestādēs nosūtīti inkaso rīkojumi, Ceļu satiksmes drošības direkcijā vienam transporta līdzeklim Ford Scorpio piemērots atsavināšanas liegums, zemesgrāmatā nostiprināta hipotēka 1 780,80 EUR apmērā.

Saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas vadītāja p. i. /pers. I/ 2016. gada 22. janvāra lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu nolemts no /pers. A/ piedzīt nokavētos nodokļu maksājumus 1 077,23 EUR. Minētais lēmums paziņots Elektroniskās deklarēšanas sistēmā. Pēc 2016. gada 22. janvāra lēmuma pieņemšanas nosūtīti inkaso rīkojumi. Ceļus satiksmes drošības

direkcijā vienam transportlīdzeklim Ford Scorpio piemērots atsavināšanas liegums, zemesgrāmatā nostiprināta hipotēka 1 077,23 EUR apmērā.

Sakarā ar to, ka iemaksas nav konstatētas, 2016. gada 8. aprīlī Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērinātai tiesu izpildītājai Dainai Priedniecei nodoti piespiedu izpildei lēmumi par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu pēc 2014. gada 10. oktobra lēmuma Nr. 4.1.3.2/15960 par 1 780,80 EUR un 2016. gada 22. janvāra lēmuma Nr. 31.4-4.7.2/10382 par 1 077,23 EUR.

2016. gada 7. jūlijā konstatēta inkaso iemaksa no DNB banka 16,84 EUR, un 2016. gada 8. decembrī Valsts ieņēmumu dienestā saņemta zvērinātas tiesu izpildītājas informācija par veiktajām darbībām pēc 2014. gada 10. oktobra lēmuma Nr. 4.1.3.2/15960 un 2016. gada 22. janvāra lēmuma Nr. 31.4-4.7.2/10382 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu. Tiesu izpildītāja informēja VID, ka naudas līdzekļi no sūdzības iesniedzēja nav piedzīti un tiek izvērtēts lēmums par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu. 2017. gada 6. martā VID inkaso rīkojumi atsaukti, jo piedziņu veic zvērināts tiesu izpildītājs. 2017. gada 27. februārī Valsts ieņēmumu dienestā saņemts tiesu izpildītājas paziņojums par piedziņas vēršanu uz /pers. A/ nekustamā īpašuma domājamo daļu. 2017. gada 13. martā EDS sistēmā saņemts /pers. A/ iesniegums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu samaksu. 2017. gada 17. martā ar VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Otras piedziņas daļas Otrās nodaļas vadītāja E. Zvejas lēmumu Nr. 31.4-4.6.3/25817 nolemts atteikt vienoties ar /pers. A/ par nokavēto nodokļu maksājumu, kas tiek piedzīti ar VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas vadītāja p. i. S.Gavara 2014. gada 10. oktobra lēmumu Nr. 4.1.3.2/15960 un VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas vadītāja p. i. K. Kuzņecovas 2016. gada 22. janvāra lēmumu Nr. 31.4-4.7.2/10382 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, labprātīgu samaksu.

2017. gada 22. martā /pers. A/ veica iemaksu valsts budžetā 2 800 EUR apmērā. Sakarā ar konstatēto iemaksu 2017. gada 27. martā plkst. 9.28, uz e-pasta adresi daina.priedniece@lzti.lv nosūtīta VID NPPP Otrās piedziņas daļas Otrās nodaļas vadītāja E. Zvejas ar drošu elektronisko parakstu parakstīta vēstule Nr. 31.4-4.6.3/28286 Par lēmuma izpildi, kurā tiesu izpildītājai sniegta informācija, ka pēc VID lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu nodošanas piespiedu izpildei, Valsts kasē 2017. gada 22. manā saņemts maksājums, kā rezultātā parāda summa pēc 2014. gada 10. oktobra lēmuma Nr. 4.1.3.2/15960 nomaksāta pilnā apmērā, savukārt pēc 2016. gada 22. janvāra lēmuma Nr. 31.4-4.7.2/10382 atlikusī parāda summa ir 41,19 EUR.

Norādīts, ka tiesu izpildītāja izsoli uz 1/3 domājamo daļu no dzīvokļa īpašuma Nr. /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, izsludināja pēc VID 2017. gada 27. marta vēstules, tādējādi nepamatoti norādot informāciju, ka nekustamā īpašuma izsoles pamats ir VID 2014. gada 10. oktobra lēmums Nr. 4.1.3.2/15960 un 2016. gada 22. janvāra lēmums Nr. 31.4-4.7.2/10382.

Tā kā tiesu izpildītāja tika informēta par nodokļu parāda 2 816,84 EUR apmaksu, piedzinējs uzskata, ka strīdus nekustamā īpašuma izsolīšana izsolē nebija nepieciešama. Izsolītā īpašuma vērtība (vērtība pēc izpildu lietā veiktā novērtējuma ir 7 000 EUR, kadastrālā vērtība ir 27 521,00 EUR), vairākkārt pārsniedz atlikušā parāda summu, kas nav samērīgi. Piedzinējs uzskata, ka piedziņa bija veicama uz parādnieka kustamo mantu un naudas līdzekļiem.

2017. gada 2. maijā tiesā saņemti tiesu izpildītājas Dainas Priednieces paskaidrojumi uz sūdzību, kuros, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 140. panta sesto daļu, 538., 557., 564., 568. pantu, 570. panta trešo daļu, 594. pantu, Tiesu izpildītāju likuma 45. pantu, tiesu izpildītāja lūdz noraidīt sūdzību par tiesu izpildītājas rīcību un pieņemt lēmumu par izpildu darbības atjaunošanu izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016, atjaunot nekustamā īpašuma - /pers. A/ piederošās 1/3 domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma Nr. /adrese/, kadastrā numurs /kadastra numurs/, pārdošanu Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016.

Paskaidrojumos norādīts, ka tiesu izpildītajas lietvedībā atrodas: 1) Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas 2014. gada 10. oktobra lēmums lietā Nr. 4.1.3.2/15960 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 1 780,80 EUR apmērā no /pers. A/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam; 2) Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas 2016. gada 22. janvāra lēmums lietā Nr. 31.4-4.7.2/10382 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 1 077,23 EUR apmērā no /pers. A/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam.

2016. gada 10. novembrī ievesta izpildu lieta Nr. 03031/075/2016, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas 2016. gada 22. janvāra lēmumu lietā Nr. 31.4-4.7.2/10382 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 1 077,23 EUR apmērā no /pers. A/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam.

2016. gada 11. novembrī parādniekam nosūtīts paziņojums par pienākumu izpildīt nolēmumu uz izpildu rakstā norādīto un deklarēto dzīvesvietu /adrese/, samaksājot parādu un sprieduma izpildes izdevumu summu 1 429,42 EUR ne vēlāk kā līdz 2016. gada 2. decembrim.

2016. gada 10. novembri ievesta izpildu lieta Nr. 03032/075/2016, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas 2014. gada 10. oktobra lēmumu lietā Nr. 4.1.3.2/15960 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 1 780,80 EUR apmērā no /pers. A/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam.

2016. gada 11. novembrī parādniekam nosūtīts paziņojums par pienākumu izpildīt nolēmumu uz izpildu rakstā norādīto un deklarēto dzīvesvietu /adrese/, samaksājot parādu un sprieduma izpildes izdevumu summu 2 260,69 EUR ne vēlāk kā līdz 2016. gada 2. decembrim.

2016. gada 7. decembrī izpildu lietā Nr. 03032/075/2016 ir nosūtīts rīkojums par naudas līdzekļu apķīlāšanu un pārskaitīšanu no parādniekam piederošajiem norēķinu kontiem. Līdz paskaidrojumu sagatavošanas dienai naudas līdzekļi no parādnieka tiesu izpildītājas depozīta kontā nav saņemti. 2016. gada 7. decembrī izpildu lietā Nr. 03031/075/2016 ir nosūtīts rīkojums par naudas līdzekļu apķīlāšanu un pārskaitīšanu no parādniekam piederošajiem norēķinu kontiem. Līdz paskaidrojumu sagatavošanas dienai naudas līdzekļi no parādnieka tiesu izpildītājas depozīta kontā nav saņemti.

2017. gada 2. janvārī parādniekam uz adresi /adrese A/, nosūtīts uzaicinājums uzrādīt tiesu izpildītājai parādniekam piederošo kustamo mantu, ko varētu pārdot izsolē un iegūtos naudas līdzekļus novirzīt parāda samaksai. Parādnieks kustamo mantu nenodeva, un atbilde no parādnieka netika saņemta.

Tiesu izpildītāja izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 3032/075/2016 veica parādnieka deklarētās un izpildu dokumentā norādītās adreses /adrese A/, apsekošanu 2017. gada 14. februārī, lai veiktu kustamas mantas apraksti. Tika konstatēts, ka dzīvokļa durvis ir slēgtas. Zvanot un klauvējot pie šī dzīvokļa durvīm, neviens neatsaucās, un durvis netika atvērtas. Tika konstatēts, ka ne mājas pagalmā, ne tuvākajā apkārtnē neatrodas parādniekam piederošā automašīna 1989. gada Ford Scorpio ar valsts Nr. /TL numurs/ (tehniskā apskate pēdējoreiz izieta 2005. gadā), līdz ar to nebija iespējams satikt parādnieku un nebija iespējama kustamas mantas apraksts.

Norādīts, ka vairākkārt pārbaudīti dati ārējos reģistros, tostarp VSAA informācija par sociālās apdrošināšanas iemaksām un apdrošināšanas periodiem, kur tika uzrādīts, ka valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas nav reģistrētas un apdrošināšanas periodi nav reģistrēti, līdz ar to tika veiktas tālāk minētās darbības piedziņas vēršanai uz parādniekam piederošo 1/3 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra numurs /numurs A/.

2017. gada 22. februārī nosūtīts paziņojums par piedziņas vēršanu uz parādniekam piederošo 1/3 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra numurs /numurs A/, kurā norādīta informācija, ka parādnieks tiek uzaicināts nokārtot parādu un ar nolēmuma izpildi saistītos izdevumus. Atbilde no parādnieka netika saņemta un parāds samaksāts netika.

Parādniekam piederošajam 1/3 domājamai daļai no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra numurs /numurs A/, novērtēšanu veica sertificēts

nekustamā īpašuma vērtētājs SIA "REAL-VSA", pamatojoties uz tiesu izpildītājas 2017. gada 22. februāra pieprasījumu, kas nosūtīts pasta sūtījumā. Paziņojums par nekustamā īpašuma novērtējumu nosūtīts pusēm 2017. gada 1. martā. Iebildumi pret novērtējumu netika izteikti.

Tiesu izpildītājas lietvedībā 2017. gada 20. martā reģistrēts parādnieka iesniegums, kurā parādnieks lūdz neveikt strīdus īpašuma izsoles izziņošanu, jo vedot pārrunas ar Valsts ieņēmumu dienestu par nodokļu pamatsummas un nokavējuma naudas parāda samaksas pagarināšanu un sadalīšanu termiņos. Atteikuma gadījumā visas saistības izpildu lietā Nr. 03031 /075/2016 un 03032/075/2016 tikšot izpildītas līdz 2017. gada 20. maijam.

Tiesu izpildītājas uz atvaļinājuma laiku aizvietotāja zvērināta tiesu izpildītāja Gunita Gruziņa-Vanceviča iepazinās ar parādnieka iesniegumu un parādnieks tika informēts, ka lūguma par 1/3 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese B/ izsoles izziņošanas neveikšanu apmierināšanai nav pamata, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 559. pantu parādnieks nav tiesību subjekts, kam ir tiesības lūgt izpildu darbību atlikšanu. Parādniekam tika sniegta atbilde, ka tas neliedz parādniekam iespēju griezties pie piedzinēja, ar kuru tiek vestas pārrunas, kā to norāda pats parādnieks, ar lūgumu par izpildu darbības - nekustamā īpašuma par 1/3 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/ pārdošanu izsolē - atlikšanu.

Par parādniekam piederošā nekustamā izsoles laiku un vietu 2017. gada 27. martā tika paziņots pusēm. 2017. gada 3. aprīlī parādniekam piederošā īpašuma pirmās izsoles sludinājums tika publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" un 2017. gada 27. martā publicēts elektronisko izsolu vietnē. 2017. gada 27. martā saņemts Valsts ieņēmumu dienesta 2017. gada 27. marta paziņojums ar informāciju, ka pēc VID amatpersonas 2014. gada 10. oktobra lēmuma Nr. 4.1.3.2/15960 par 1 780,80 EUR un 2016. gada 22. janvāra lēmuma Nr. 31.4-4.7.2/10382 par 1 077,23 EUR nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu no parādnieka, nodošanas piespiedu izpildei, 2017. gada 22. martā valsts kasē saņemts maksājums no parādnieka, kā rezultātā: 2014. gada 10. oktobra lēmums Nr.4.1.3.2/15960 par 1 780,80 EUR ir izpildīts pilnā apmērā un 2016. gada 22. janvāra lēmums Nr. 31.4-4.7.2/10382 par 1 077,23 EUR ir izpildīts daļā par 1 036,04 EUR, līdz ar to, atlikusī piedzenamā summa pēc lēmuma Nr. 31.4-4.7.2/10382. informācijas sagatavošanas brīdī, 2017. gada 24. martā ir 41,19 EUR par Mikrouzņemumu nodokli, kuru maksā ka saimnieciskās darbības veicēji reģistrētās fiziskās personas.

Parādnieks apgalvo, ka atlikusī parāda summa ir 41,19 EUR, kas neatbilst Civilprocesa likumam, tostarp Civilprocesa likuma 568. pantam, 600. panta sestai daļai, jo atlikušo parāda summu izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016 veido pats parāds un arī sprieduma izpildes izdevumi, kas uz 2017. gada 7. aprīli izpildu lietā Nr. 03031/075/2016 ir 418,40 EUR (atlikusī parāda summa 41,19 EUR un sprieduma izpildes izdevumi 377,21 EUR) un izpildu lietā Nr. 03032/075/2016 ir 704,17 (sprieduma izpildes izdevumi 704,17 EUR), kopā 1 122,57 EUR.

Veicot parāda piedziņu izpildu lietas, tiesu izpildītāja vairākkārtīgi elektroniski pieprasīja ziņas no VSAA par parādnieku un nekonstatēja parādnieka darbavietu. Parādnieks 2017. gada 5. aprīlī iesniegumā tiesu izpildītajai norādīja, ka darba samaksu saņem SIA "/Nosaukums E/", tomēr nenorādīja ne darbavietas S1A „/Nosakums E/" reģistrācijas numuru, ne adresi, kā arī ne iesniedza darba attiecības pamatojošus dokumentus ar parādnieka norādīto darba vietu.

Izpildu lietā Nr. 03032/075/2016 2017. gada 6. aprīlī nosūtīts rīkojums darbavietai SIA "/pers. E/" un izpildu lietā Nr.03031/075/2016 nosūtīts 2017. gada 6. aprīlī rīkojums darbavietai SIA "/Nosaukums E/". Līdz paskaidrojumu sagatavošanas dienai no darbavietas nav saņemts neviens maksājums.

No tiesu izpildītājai pieejamās VSAA izdrukā redzams, ka parādnieks SIA "/pers. E/" strādā kopš 2017. gada 1. marta un par 2017. gada marta mēnesi saņēma 380 EUR. Ieturējumi šo parādu samaksai par labu VID nav iespējami, jo parādniekam jāsaglabā darba samaksa un tai pielīdzinātie maksājumi minimālās mēneša darba algas apmērā, kas uz šo brīdi ir 380 EUR mēnesī.

2017. gada 7. aprīlī tiesu izpildītāja, pieprasot elektroniski ziņas par parādnieku no VSAA par apdrošinātas personas iemaksām, konstatēja, ka laika periodā no 2017. gada janvāra līdz 2017. gada aprīlim valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas nav reģistrētas.

Parādnieks nepatiesi un maldinoši norāda, ka tiesu izpildītāja nevērsa piedziņu uz parādniekam piederošu kustamu mantu. Tiesu izpildītāja apsekoja gan parādnieka dzīvesvietu, gan teritoriju ap dzīves vietu, lai varētu veikt parādniekam piederošas kustamas mantas apraksti, taču kustamas mantas aprakste nebija iespējama.

Parādnieks tika aicināts uzrādīt viņam piederošu kustamu mantu, taču parādnieks informāciju nesniedza, nekādu parādniekam piederošu kustamu mantu parādnieks neuzrādīja, uz ko varētu tikt vērsta piedziņa. Parādnieks pats visā parāda piedziņas laikā, kopš izpildē ir ievestas izpildu lietas, t. i., kopš 2016. gada 10. novembra, bija tiesīgs ar tiesu izpildītāju saskaņojot, atsavināt viņam piederošo transporta līdzekli un samaksāt parādu, tāpat atsavināt jebkuru citu viņam piederošu kustamu mantu, lai ar iegūtiem naudas līdzekļiem veiktu parāda samaksu. Gandrīz pusgada laikā parādnieks nerada iespēju veikt parāda samaksu izpildu lietās. Arī 2017. gada 5. aprīlī, ierodoties tiesu izpildītājas prakses vietā, parādnieks nesniedza informāciju par viņam piederošu kustamu mantu, uz kuru vēršot piedziņu, būtu iespējams segt atlikušo parādu izpildu lietās. Līdz ar to parādnieka sniegtie apgalvojumi, kā par parāda apmēru, tā arī par tiesu izpildītājas veiktajām darbībām izpildu lietās, ir nepatiesi un maldinoši.

Nepamatota parādnieka atsauce uz Civilprocesa likuma 559. panta trešo daļu. 2017. gada 5. aprīlī iesniegumā par izpildu darbības - nekustamā īpašuma pārdošanas izsolē - atlikšanu "Tiesu izpildītājs paziņo piedzinējam un parādniekam par izpildu darbības atlikšanu, ja to nav iespējams veikt tehnisku vai citu no tiesu izpildītāja neatkarīgu iemeslu dēļ". Tiesu izpildītāja nekonstatē juridisku pamatojumu šīs tiesību normas piemērošanai.

Pamatojoties uz minēto ar 2017. gada 7. aprīļa lēmumu nolemts neatlikt izpildu darbību - parādniekam piederošās 1/3 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra numurs /numurs A/, pārdošanu izsolē.

Tiesu izpildītājas lietvedībā 2017. gada 25. aprīlī saņemts parādnieka iesniegums ar pievienotu Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona liesas 2017. gada 24. aprīļa lēmuma norakstu lietā Nr. C32 1916 17. Izpildu lietās izsludināta tālākminētā nekustamā īpašuma izsole, ar sākumu 2017. gada 7. aprīlī un noslēgumu 2017. gada 8. maijā plkst. 13.00.

2017. gada 25. aprīlī tiesu izpildītāja pieņēma lēmumu atlikt izpildu darbību izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016 un apturēt strīdus nekustamā īpašuma pārdošanu tiesu izpildītājas izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016, pārtraucot nekustamā īpašuma izsoli.

Līdz ar izpildu dokumentu iesniegšanu tiesu izpildītājam izpildei, parādu veido gan izpildu dokumentā norādītā summa, gan sprieduma izpildes izdevumi. Sprieduma izpildes izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 568. panta pirmo dalu, ir uz parādnieka rēķina. Pēc tam, kad izpildu dokuments iesniegts izpildei, sprieduma labprātīga izpilde vai sprieduma izpilde tieši piedzinējam neatbrīvo parādnieku no sprieduma izpildes izdevumu atlīdzināšanas.

Paskaidrojumos norādīts, ka parādniekam izveidojās parādsaistības arī pret citiem kreditoriem kā rezultātā uzsāktas arī citas izpildu lietas.

Tiesas sēdē piedzinēja pārstāvis nav ieradies, kas nav šķērslis sūdzības izskatīšanai saskaņā ar Civilprocesa likuma 632. panta otro daļu.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs savu interešu pārstāvībai mutvārdos pilnvaroja pārstāvi /pers. B/.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja mutvārdos pilnvarotais pārstāvis sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādītajiem motīviem un pamatiem. Piedziņas vēršanu uzskatīja par nesamērīgu. Uzskatīja, ka sprieduma izpildes izdevumu parāds bija nododams citam tiesu izpildītājam. Paskaidroja, ka visa parāda summa nav atmaksāta, jo to šobrīd liedz parādnieka finansiālais stāvoklis.

Tiesas sēdē tiesu izpildītāja sūdzību uzskatīja par nepamatotu un noraidāmu, uzturēja rakstveidā sniegtos iebildumus. Norādīja, ka parādnieks nesadarbojās ar tiesu izpildītāju parāda atmaksai.

Noklausījusies tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 632. panta pirmo daļu, tiesu izpildītāja darbības sprieduma izpildīšanā vai viņa atteikumu izpildīt šādas darbības, izņemot šā likuma 617. pantā noteikto gadījumu, piedzinējs vai parādnieks, iesniedzot motivētu sūdzību, var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc tiesu izpildītāja amata vietas 10 dienu laikā no pārsūdzamās darbības izdarīšanas dienas vai dienas, kad sūdzētājam, kuram nav paziņots par izdarāmās darbības laiku un vietu, kļuvis par to zināms.

No lietas materiāliem redzams, ka Rīgas apgabaltiesas 75. iecirkņa zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces lietvedībā atrodas divas izpildu lietas par nodokļu parāda piedziņu no /pers. A/, par kurās veiktajām tiesu izpildītājas darbībām pastāv strīds:

1) 2016. gada 10. novembrī ievesta izpildu lieta Nr. 03031/075/2016, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas 2016. gada 22. janvāra lēmumu lietā Nr. 31.4-4.7.2/10382 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 1 077,23 EUR apmērā no /pers. A/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam;

2) 2016. gada 10. novembri ievesta izpildu lieta Nr. 03032/075/2016, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas dalās 2014. gada 10. oktobra lēmumu lietā Nr. 4.1.3.2/15960 par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu 1 780,80 EUR apmērā no /pers. A/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam.

No lietas materiāliem redzams, ka abu minēto izpildu lietu ietvaros tiesu izpildītāja 2017. gada 22. februārī izsūtīja paziņojumu Nr. 03519/075/2017-NOS par piedziņas vēršanu uz parādniekam piederošo 1/3 domājamo dalu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra numurs /numurs A/.

2017. gada 27. martā tiesu izpildītāja saņēma VID 2017. gada 27. marta paziņojumu Nr. 31.4-4.6.3/28286, ar informāciju, ka pēc VID amatpersonas 2014. gada 10. oktobra lēmuma Nr. 4.1.3.2/15960 par 1 780,80 EUR un 2016. gada 22. janvāra lēmuma Nr. 31.4-4.7.2/10382 par 1 077,23 EUR nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu no parādnieka nodošanas piespiedu izpildei, 2017. gada 22. martā valsts kasē saņemts maksājums no parādnieka. Līdz ar ko 2014. gada 10. oktobra lēmums Nr. 4.1.3.2/15960 par 1 780,80 EUR piedziņu ir izpildīts pilnā apmērā un 2016. gada 22. janvāra lēmums Nr. 31.4-4.7.2/10382 par 1 077,23 EUR piedziņu izpildīts daļēji par 1 036,04 EUR, bet atlikusī piedzenamā summa pēc lēmuma Nr. 31.4-4.7.2/10382 informācijas sagatavošanas brīdī (2017. gada 24. martā) ir 41,19 EUR.

Lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka lietas dalībnieku starpā nepastāv strīds, ka 2014. gada 10. oktobra lēmumā Nr. 4.1.3.2/15960 norādītā summa 1 780,80 EUR pēc izpildu lietas ievešanas ir apmaksāta lēmumā norādītajā apmērā.

Lietas dalībnieku starpā nepastāv strīds, ka 2016. gada 22. janvāra lēmumā Nr. 31.4-4.7.2/10382 norādītā summa 1 077,23 EUR pēc izpildu lietas ievešanas ir atmaksāta daļēji - 1 036,04 EUR un atlikusī lēmumā norādītā neatmaksātā summa ir 41,19 EUR.

2017. gada 27. martā tiesu izpildītāja visām iesaistītajām personām nosūtīja paziņojumu par strīdus nekustamā īpašuma pirmo izsoli, izsoles sākumcenu 7 000 EUR (piespiedu pārdošanas vērtība), izsoles soli, izsoles sākumu 2017. gada 7. aprīlī un noslēgumu 2017. gada 8. maijā plkst. 13.00.

Lietā neapstāv strīds, ka tiesu izpildītāja pirms sūdzības iesniedzējam piederošā nekustamā īpašuma izsoles izziņošanas bija informēta par parādnieka veiktajiem maksājumiem piedzinējam.

Lietā nepastāv strīds, ka ne uz izsoles izziņošanas brīdi, ne arī lietas izskatīšanu tiesā parādnieks neveica parāda atmaksu 41,19 EUR apmērā Valsts ieņēmumu dienesta 2016. gada 22. janvāra lēmumā Nr. 31.4-4.7.2/10382 noteikto saistību pilnīgai dzēšanai.

Lietā nepastāv strīds, ka nevienā no abām minētajām izpildu lietām parādnieks nesedza sprieduma izpildes izdevumus, kas uz 2017. gada 7. aprīlī izpildu lietā Nr. 03031/075/2016 aprēķināti 375,38 EUR un izpildu lietā Nr. 03032/075/2016 aprēķināti 704,17 EUR. Tādejādi neapmaksātie sprieduma izpildes izdevumi kopā aprēķināti 1 079,55 EUR un neatmaksātās saistības kopā sastāda 1 120,74 EUR.

Sprieduma izpildes izdevumu aprēķinu parādnieks nav apstrīdējis.

Lietā pastāv strīds par tiesu izpildītājas tiesībām turpināt piedziņas procesu izpildu lietā, kurā veikta parāda atmaksa un piemērotā piedziņas līdzekļa samērīgumu ar neatmaksāto parāda atlikumu 41,19 EUR.

Civilprocesa likuma 568. panta pirmā daļa noteic, ka sprieduma izpilde notiek uz parādnieka rēķina. Pēc tam, kad izpildu dokuments iesniegts izpildei, sprieduma labprātīga izpilde vai sprieduma izpilde tieši piedzinējam neatbrīvo parādnieku no sprieduma izpildes izdevumu atlīdzināšanas.

Pienākums segt sprieduma izpildes izdevumus rodas ar brīdi, kad izpildu dokuments tiek iesniegts izpildei. Nolēmuma izpilde tieši piedzinējam pēc tam, kad izpildu dokuments iesniegts izpildei tiesu izpildītājam, neatbrīvo parādnieku no pienākuma maksāt sprieduma izpildes izdevumus. *(Autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskā redakcija "Civilprocesa likuma komentāri III daļa", TNA, 2014., 339. lpp.).*

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka viņam ir pienākums segt sprieduma izpildes izdevumus, taču viņa ieskatā tiesu izpildītāja nebija tiesīga turpināt piedziņas procesu izpildu lietā, kurā segts viss parāds (izņemot sprieduma izpildes izdevumus), bet atbilstoši Civilprocesa likuma 568. panta ceturtajai daļai, tiesu izpildītājai bija pienākums uz sastādītā aprēķina pamata izrakstīt rēķinu par sprieduma izpildes izdevumiem un nodot to izpildei citam tiesu izpildītājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 568. panta ceturto daļu, ja nav iespējams sprieduma izpildes izdevumus ieturēt no parādnieka vai piedzinēja, tiesu izpildītājs uz sastādītā aprēķina pamata izraksta rēķinu un nodod to piespiedu izpildei.

Civilprocesa likuma 621. pants regulē piedzīto summu sadalīšanu no tās summas, ko tiesu izpildītājs no parādnieka, vispirms sedzot sprieduma izpildes izdevumus.

Interpretējot šīs normas to savstarpējā kopsakarā, iepriekš juridiskajā literatūrā izteikts viedoklis, ka ieturēt sprieduma izpildes izdevumus iespējams tikai no piedzītajām (respektīvi, tiesu izpildītāja depozīta kontā ieskaitītajām) summām. Savukārt gadījumos, kad izpildāmi nolēmumi par mantas nodošanu vai citu noteiktu darbību izpildi, sprieduma izpildes izdevumus vispār nav iespējams ieturēt, un piemērojama komentējamā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktā rēķina izrakstīšanas un nodošanas piespiedu izpildei kartība. Nenoliedzot minētā secinājuma loģiskumu, tomēr jānorāda, ka šāds tulkojums praksē nozīmē dārgu un smagnēju mehānismu, jo paredz ievest jaunu izpildu lietu tā vietā, lai turpinātu sprieduma izpildes izdevumu piedziņu jau uzsāktajā izpildu lietā. Respektīvi, no vienas izpildu lietas mākslīgi tiek radīta jauna, kurā atkal tiks aprēķināti sprieduma izpildes izdevumi un pastāvēs risks, ka par to piedziņu arī būs jāuzsāk jaunu izpildu lieta. Šāda pieeja nav savienojama ar procesa ekonomiju un efektīvu nolēmumu izpildi. Ņemot vērā minēto, komentējamā panta ceturtā daļa būtu tulkojama pēc iespējas šaurāk un piemērojama tajos gadījumos, kad sprieduma izpildes izdevumus nevar ne ieturēt, ne, piemērojot piedziņai paredzētos piespiedu izpildes līdzekļus, piedzīt tās izpildu lietas ietvaros, kurā šie sprieduma izpildes izdevumi radušies. (..) Šāda pieeja sniegtu risinājumu arī tajos gadījumos, kad saistība, kuras izpildei lieta tika ievesta, vairs nav izpildāma (piemēram, konkrētā veida saistības izpildei iestājies noilgums), bet sprieduma izpildes izdevumi, kas izpildu lietā radušies, nav segti. Proti, izpildu lietvedība attiecīgajā daļā būtu izbeidzama, bet turpināma daļā par sprieduma izpildes izdevumu piedziņu. Tā kā pienākums segt sprieduma izpildes izdevumus rodas uz likuma pamata un nav piesaistīts izpildāmās saistības spēkā esībai, parādnieks no sprieduma izpildes izdevumu samaksas netiek atbrīvots, tomēr viņa interesēs nav iegūt jaunu izpildu lietu, kas attiecīgi radīs jaunus sprieduma izpildes izdevumus. Atbalstu šādai pieejai paudusi arī Tieslietu ministrijas izveidotā pastāvīgā darba grupa Civilprocesa likuma grozījumu izstrādei, lemjot par labu komentējamā panta precizēšanai, aizstājot vārdu ieturēt ar vārdu piedzīt *(Autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskā redakcija " Civilprocesa likuma komentāri III daļa", TNA, 2014., 343.,344. lpp.).*

Ievērojot juridiskajā literatūrā minētās atziņas, tiesa pievienojas viedoklim, ka tiesu izpildītājai nebija pamats sagatavoto aprēķinu par sprieduma

izpildes izdevumiem nodot izpildei citam tiesu izpildītājam, bet gan izpildes process turpināms, veicot piedziņu nesaņemto maksājumu daļā. Tāpat tiesas ieskatā jaunas izpildu lietas uzsākšanai pie cita tiesu izpildītāja nav pamata, jo nav konstatējams priekšnoteikums - neiespējamība sprieduma izpildes izdevumus ieturēt no parādnieka vai piedzinēja. Lietā esoši pierādījumi liecina par gluži pretējo, jo atbildētām ir nekustamais īpašums, uz kuru piedziņas vēršana ir iespējama.

Tādejādi pretēji sūdzības iesniedzēja viedoklim, tiesa nesaskata pamatu strīdus izpildu lietās piemērot Civilprocesa likuma 568. panta ceturto daļu.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka izvēlētais piedziņas veids attiecībā uz parāda apmēru nav samērīgs un tiesu izpildītājai bija pienākums piemērot piedziņas līdzekļus, kas nav saistīti ar piedziņu uz nekustamo īpašumu.

Civilprocesa likuma 557. pantā paredzēti sekojoši piespiedu izpildes līdzekļi ir: 1) piedziņas vēršana uz parādnieka kustamo mantu, tai skaitā mantu, kas atrodas pie citām personām, un bezķermeniskām lietām, tās pārdodot; 2) piedziņas vēršana uz naudu, kas parādniekam pienākas no citām personām (darba samaksu, tai pielīdzinātiem maksājumiem, citiem parādnieka ienākumiem, noguldījumiem kredītiestādēs); 3) piedziņas vēršana uz parādnieka nekustamo īpašumu, to pārdodot; 4) tiesas piespriestās mantas nodošana piedzinējam un ar tiesas spriedumu uzlikto darbību izpildīšana; 5) spriedumā norādīto personu un mantu izlikšana no telpām; 6) ievešana valdījumā; 6^1) bērna nogādāšana atpakaļ uz valsti, kurā ir viņa dzīvesvieta; 7) citi līdzekļi, kas norādīti spriedumā.

Saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 45. panta pirmo daļu zvērināts tiesu izpildītājs pēc savas iniciatīvas veic visus likumā noteiktos pasākumus un izmanto visus likumā paredzētos līdzekļus un metodes, lai ātri un kvalitatīvi pildītu tiesas un citu institūciju nolēmumus, kā arī veiktu citas sava amata darbības.

Tiesu izpildītāju likuma 45. panta pirmā daļa gan uzliek tiesu izpildītājam par pienākumu pēc savas iniciatīvas veikt visus likumā noteiktos pasākumus un izmantot visus likumā paredzētos līdzekļus un metodes, lai ātri un kvalitatīvi pildītu tiesas un citu institūciju nolēmumus un, tulkojot šo normu tikai gramatiski, var nonākt pie secinājuma, ka tiesu izpildītājam ar likumu ir uzlikts pienākums katrā izpildu lietā darīt pilnīgi visu, kas vien likumā ierakstīts, lai parādu piedzītu. Tomēr, lai gan tiesu izpildītājam ar vienādu rūpību un centību jāveic izpildu darbības, lai piedzītu gan dažu *euro* parādu, gan vairāku simtu tūkstošu *euro* parādu, tas nenozīmē, ka tas vienmēr darāms ar vienādiem līdzekļiem un metodēm. (..) Izpildu process ir komplekss pasākumu kopums. Bieži lēmums piemērot konkrētu piespiedu izpildes līdzekli ir tieši atkarīgs no tā, cik efektīva izrādījusies citu piespiedu izpildes līdzekļu piemērošana. (..) Piedziņas vēršanas uz parādnieka nekustamo īpašumu kā piespiedu izpildes līdzekļa piemērošana netiek kategoriski aizliegta nevienā izpildu lietā, bet pirms šī līdzekļa piemērošanas tiesu izpildītājam jāmēģina piedzīt parādu ar parādniekam relatīvi labvēlīgākiem līdzekļiem, piemēram, ieturējumu izdarīšanas ceļā. *(Autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskā redakcija " Civilprocesa likuma komentāri III daļa", TNA, 2014., 351. lpp.).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 570. panta pirmo un trešo daļu piedziņu vērš uz fiziskās personas mantu, arī uz šīs personas daļu kopīpašumā un laulāto kopmantā, kā arī likumā noteiktajos gadījumos - uz laulāto mantas kopību. Piedziņas vēršana uz parādnieka nekustamo īpašumu pieļaujama, ja, piemērojot citus piespiedu izpildes līdzekļus, piedzinēja prasījumu saprātīgā termiņā nav iespējams apmierināt. Šāda kārtība neattiecas uz tādu parādu piedziņu, kuri nodrošināti, ieķīlājot attiecīgo nekustamo īpašumu.

Tādejādi Civilprocesa likuma 570. panta trešā daļa ierobežo tiesu izpildītāja tiesības vērst piedziņu uz parādnieka nekustamo īpašumu, pieļaujot šādu darbību veikšanu situācijās, kad piedzinēja prasījumu saprātīgā termiņā nav iespējams apmierināt. Ievērojot minēto, sūdzības iesniedzējs pamatoti norādīja uz nepieciešamību tiesu izpildītājam izvērtēt iespēju piedziņu veikt ar parādniekam relatīvi labvēlīgākiem līdzekļiem, taču parādniekam ir pienākums sniegt tiesu izpildītājam paskaidrojumus par savu mantisko stāvokli un darbavietu, vienlaikus informējot par summām, uz kurām nevar vērst piedziņu. Šāds pienākums izriet no Civilprocesa likuma 552. panta pirmās daļas un pienākuma izpildīt piespiedu izpildei iesniegto nolēmumu.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tiesu izpildītāja piedziņu varēja vērst uz kustamo mantu vai darba algu.

Tiesu izpildītāja iesniedza virkni pierādījumu, kas apliecina, ka piedziņas izpilde, nevēršot piedziņu uz nekustamo īpašumu, konkrētajā situācijā nav realizējama, proti, no izpildu lietas materiāliem un tiesu izpildītājas paskaidrojumiem noskaidrots, ka 2016. gada 7. decembrī abās izpildu lietās nosūtīti rīkojumi par naudas līdzekļu apķīlāšanu un pārskaitīšanu no parādniekam piederošajiem norēķinu kontiem, taču līdz lietas izskatīšanai naudas līdzekļi tiesu izpildītājas depozīta kontā nav saņemti.

2017. gada 2. janvārī parādniekam nosūtīts uzaicinājums uzrādīt tiesu izpildītājai parādniekam piederošo kustamo mantu, ko varētu pārdot izsolē un iegūtos naudas līdzekļus novirzīt parāda samaksai. Parādnieks kustamo mantu nav nodevis, un atbilde no parādnieka netika saņemta.

No 2017. gada 14. februāra konstatācijas akta redzams, ka tiesu izpildītāja abās izpildu lietās veica parādnieka deklarētās un izpildu dokumentā norādītās adreses /adrese A/, apsekošanu, lai veiktu kustamas mantas apraksti. Konstatēts, ka dzīvokļa durvis ir slēgtas. Zvanot un klauvējot pie dzīvokļa durvīm, neviens neatsaucas un durvis netika atvērtas. Konstatēts, ka ne mājas pagalmā, ne tuvākajā apkārtnē neatrodas parādniekam piederošā automašīna 1989. gada Ford Scorpio ar valsts Nr. /TL numurs/ (tehniskā apskate pēdējoreiz izieta 2005. gadā), līdz ar to nebija iespējams satikt parādnieku un nebija iespējama kustamas mantas aprakste.

No izpildu lietā esošajām izdrukām redzams, ka pārbaudīti dati ārējos reģistros, tostarp Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras rīcībā esošā informācija par sociālās apdrošināšanas iemaksām un apdrošināšanas periodiem, kur uzrādīts, ka valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas nav reģistrētas un apdrošināšanas periodi nav reģistrēti.

Apstāklim, ka rīkojums uz parādnieka norādīto darbavietu nosūtīts pēc izsoles izziņošanas, konkrētā strīda izšķiršanā nav būtiska nozīme, jo lietā esošie materiāli apstiprina, ka parādnieka ienākumi SIA "/Nosaukums E/", kas ir parādnieka reģistrētā darbavieta kopš 2017. gada 1. marta, bija minimālās mēnešalgas apmērā - 380 EUR, uz kuriem piedziņas vēršana nav iespējama.

Ievērojot minētos apstākļus, tiesa secina, ka piedziņa uz parādniekam piederošo kustamo mantu (piemēram, transportlīdzekli) nebija iespējama tieši paša parādnieka nesadarbošanās ar tiesu izpildītāju rezultātā, savukārt piedziņas vēršana uz parādnieka darba samaksas ienākumiem nav iespējama, jo tā nepārsniedz minimālās algas apmēru. Arī uz sūdzības izskatīšanas brīdi parādnieks neveica atlikušos maksājumus saistību dzēšanai. Tādejādi tiesa secina, ka citāda piedziņa kā vien tās vēršana uz atbildētāja īpašumu nebija iespējama. Līdz ar ko arī nav pamata uzskatīt vienīgo iespējam piedziņas veidu par nesamērīgu, pretējā gadījumā piedziņa nebūtu realizējama vispār. Tādejādi, tiesu izpildītāja pamatoti vērsa piedziņu uz parādniekam piederošo nekustamo īpašumu.

Tāpat tiesa pievienojas tiesu izpildītājas norādītajam, ka parādnieks nav atbrīvojams no savu saistību izpildes tikai tāpēc, ka viņam piederošā nekustamā īpašuma piespiedu pārdošanas vērtība pārsniedz zvērināta tiesu izpildītāja lietvedībā esošo izpildu lietu kopējo piedziņas apmēru un sprieduma izpildes izdevumu summu.

Ņemot vērā, ka tiesa nekonstatēja sūdzībā izvirzīto iebildumu pamatotību, tad nav pamata sūdzības apmierināšanā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 17. gada 24. aprīļa lēmumu apmierināts /pers. A/ pieteikums par mantas pārdošanas apturēšanu un no izpildu lietu materiāliem redzams, ka ar Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces 2017. gada 25. aprīļa lēmumu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 559. panta pirmo daļu, 564. pantu, 608. panta piekto daļu, nolemts atlikt izpildu darbību izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr.03032/075/2016 - apturēt nekustamā īpašuma - /pers. A/ piederošās 1/3 domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma Nr. /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, pārdošanu Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces izpildu lietās Nr.

03031/075/2016 un Nr.03032/075/2016, pārtraucot nekustamā īpašuma izsoli (EIV sludinājums Nr. 00011/075/2017-EIS).

Tiesu izpildītāja lūdza atjaunot izpildu darbības izpildi lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016, atjaunot nekustamā īpašuma - /pers. A/ piederošās 1/3 domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma Nr. /adrese/, pārdošanu Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016.

Civilprocesa likuma 140. panta sestā daļa noteic, ka noraidot prasību, tiesa spriedumā atceļ prasības nodrošinājumu. Prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ir atceļams ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese s 2017. gada 24. aprīļa lēmumu piemērotais nodrošinājuma līdzeklis – parādniekam piederošā nekustamā īpašuma pārdošanas apturēšana.

Vadoties pēc Civilprocesa likuma 632. panta, 140. panta sestās daļas, tiesa

nolēma

Noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75. zvērinātas tiesu izpildītājas Dainas Priednieces darbībām izpildu lietā Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016.

Atcelt ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2017. gada 24. aprīļa lēmumu piemēroto nodrošinājuma līdzekli – /pers. A/ piederošās 1/3 domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma Nr. /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/, pārdošanas apturēšanu Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 75 zvērināta tiesu izpildītāja Dainas Priednieces izpildu lietās Nr. 03031/075/2016 un Nr. 03032/075/2016.

Lēmumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesai 10 dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas, blakus sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese I.Meldere